

vil være, at de skærpede krav til samtykke i forvaltningslovens § 28 – herunder kravet om skriftlighed og reglen om, at et samtykke bortfalder senest et år efter, det er givet – ikke længere vil gælde i forhold til manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder.

Det vil i stedet være de krav til samtykke, der følger af persondataloven, der vil gælde for denne form for videregivelse, jf. herved persondatalovens § 3, nr. 8. Dette skyldes, at samtykkekravet vil skulle forstås i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i persondataloven (dvs. i overensstemmelse med persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 1, § 7, stk. 2, nr. 1, og § 8, stk. 2, nr. 1).

Også persondatalovens § 38 om tilbagekaldelse af samtykke bør efter udvalgets opfattelse gælde for manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder.

Udvalget har herved peget på, at der med denne model opnås en ensartet retstilstand på området, idet kravene til et samtykke vil være de samme, uafhængigt af om der er tale om manuel eller elektronisk videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder.

I forhold til videregivelse af fortrolige oplysninger om juridiske personer mv. er det ligeledes udvalgets opfattelse, at der ikke bør stilles strengere krav til et samtykke, end de krav der gælder ved videregivelse af personoplysninger efter persondataloven. Udvalget har derfor foreslået, at de gældende krav til samtykke efter forvaltningslovens § 28, stk. 4 og 5, ændres, således at samtykkekravene efter forvaltningslovens § 28 kommer til at svare til de krav til samtykke, der følger af persondataloven.

Der kan i øvrigt henvises til betænkningen, side 62-63.

2.1.2.2.4. Datatilsynet

Efter persondatalov-modellen vil reguleringen af adgangen til manuelt at videregive personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder som nævnt blive omfattet af persondataloven.

Det er på den baggrund udvalgets opfattelse, at bestemmelserne i persondatalovens kapitel 16 om Datatilsynet bør gælde, i det omfang disse bestemmelser omfatter videregivelse af personoplysninger til en anden forvaltningsmyndighed.

Dette vil betyde, at Datatilsynet (i modsætning til i dag) vil få kompetence i forhold til den nævnte manuelle form for videregivelse af personoplysninger. Det følger således af persondatalovens § 55, at Datatilsynet fører tilsyn med enhver behandling, der omfattes

af loven, dog med undtagelse af behandling af oplysninger, der foretages for domstolene. Der kan i den forbindelse peges på, at Datatilsynet i henhold til persondatalovens § 60, stk. 2, vil kunne afgive udtalelser om manuel videregivelse mellem forvaltningsmyndigheder vedrørende overholdelse af lovens § 5, stk. 1-3, §§ 6-8, § 10, § 11, stk. 1, og § 38. Endvidere vil Datatilsynet i henhold til persondatalovens § 60, stk. 1, kunne træffe afgørelse i sager om videregivelse til en anden forvaltningsmyndighed af oplysninger, som alene er behandlet med henblik på at udføre statistiske eller videnskabelige undersøgelser, jf. § 10, stk. 3.

Datatilsynet vil dermed efter den foreslåede regulering blive tilsynsmyndighed i forhold til spørgsmålet om berettigelsen af al videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder (som hidtil har været omfattet af de gældende bestemmelser i forvaltningsloven og persondataloven).

Udvalget har i øvrigt foreslået, at også bestemmelsen i persondatalovens § 40 skal gælde for manuel videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder. Bestemmelsen, som alene har informativ karakter, fastsætter, at den berørte person kan klage til vedkommende tilsynsmyndighed over behandling af oplysninger vedrørende den pågældende.

Der henvises i øvrigt til betænkningen, side 63 f.

2.1.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets anbefaling om at gennemføre en forenkling af reglerne om adgangen til at videregive oplysninger inden for den offentlige forvaltning.

Af de grunde, som udvalget har peget på, finder Justitsministeriet, at adgangen til både elektronisk og manuelt at videregive personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder fremover alene bør reguleres af persondataloven. Herved vil der gælde samme adgang til at videregive personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, uafhængigt af på hvilken måde udvekslingen sker, herunder om det sker elektronisk eller manuelt.

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets anbefaling om, at det bør være bestemmelserne i persondatalovens § 5, stk. 1-3, §§ 6-8, § 10, § 11, stk. 1, § 38 og § 40, som kommer til at gælde ved manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder. Justitsministeriet kan i den forbindelse tilslutte sig de (af udvalget) forudsatte virkninger af, at de pågældende bestemmelser, herunder bl.a. persondatalovens § 5, stk. 1-3, § 10 og § 11, stk. 1, fremover skal finde anvendelse på manuel videregiv-